

Sygn. akt I ACz 637/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko
------------------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2013 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. Ż., S. S., M. B. i A. S.**

przeciwko **Gminie M. B. i Gminnej Spółdzielni (...) w B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódek

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział I Cywilny

z dnia 3 lipca 2013r., sygn. akt I C 999/10

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu celem wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 11 kwietnia 2013r.

W ocenie Sądu, pomimo przymusu radcowsko – adwokackiego do skutecznego wniesienia skargi kasacyjnej, w niniejszej sprawie nie zachodziły podstawy do uwzględnienia wniosku powódek o ustanowienie dla nich pełnomocnika z urzędu. Do tej pory bowiem korzystały z pomocy radcy prawnego z wyboru, a zatem dysponowały one stosownymi środkami na opłacenie profesjonalnego pełnomocnika, zaś ich sytuacja materialna nie uległa zmianie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódki domagały się uwzględnienia ich wniosku i ustanowienia pełnomocnika z urzędu w osobie dotychczas reprezentującego je radcy prawnego.

W ocenie powódek odmowa ustanowienia dla nich pełnomocnika z urzędu pozbawia ich możliwości wniesienia skargi kasacyjnej, gdyż nie są w stanie ponieść kosztów honorarium pełnomocnika z wyboru.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Ustawową przesłanką ustanowienia adwokata lub radcy prawnego dla strony jest potrzeba udziału w sprawie takiego pełnomocnika (art. 117 § 5 kpc).

W okolicznościach niniejszej sprawy potrzeba udziału profesjonalnego pełnomocnika istnieje z tego względu, że w myśl art. 87¹ § 1 kpc obowiązuje przymus radcowsko – adwokacki do sporządzenia skargi kasacyjnej i reprezentowania strony przed Sądem Najwyższym.

Niemniej jednak, jak słusznie Sąd Okręgowy zauważył, ww. potrzebę udziału fachowego pełnomocnika powódki mogą zapewnić sobie we własnym zakresie, poprzez skorzystanie z pomocy radcy prawnego lub adwokata z wyboru. Posiadają bowiem stałe miesięczne dochody, są właścicielkami nieruchomości, zaś sytuacja finansowa powódki M. B. i A. S. jest na tyle dobra, że mogą one sfinansować usługę profesjonalnego pełnomocnika, bez jakiegokolwiek uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny. Łączny dochód powódki A. S. i jej męża wynosi ponad 12.000 zł miesięcznie, z czego muszą utrzymać siebie i córkę (k. 595). Natomiast powódka M. B. wraz mężem osiąga miesięcznie 12.245,93 zł dochodu, mając na utrzymaniu jedno dziecko (k. 599).

W tej sytuacji trudno przyjąć, by powódki były osobami ubogimi, których proces musi być na tym etapie opłacany przez Skarb Państwa, bo do tego sprowadza się ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Ponadto dotąd powódki samodzielnie ponosiły koszty pomocy prawnej, a zatem nie ma żadnych podstaw, by obecnie przenosić ten ciężar na pozostałych obywateli, tym bardziej, że sytuacja materialna powódek nie uległa zmianie. W związku z tym powódki są w stanie łącznie ponieść koszt wynagrodzenia jednego pełnomocnika, który reprezentowałby je w postępowaniu kasacyjnym.

Z tych też przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.